

Đề bài

Em hãy viết bài
văn ngắn kể về
mẹ của em.

Bài làm

Con dù lớn vẫn là con của mẹ

Đi hết đời lòng mẹ vẫn theo con...

Và có lẽ, mẹ là người em yêu nhất.

Mẹ sinh ra em, nuôi nấng em khôn lớn, mẹ chăm lo cho em từng cái ăn, cái mặc, mang đến cho em từng giấc ngủ yên bình. Từ thuở ấu thơ, em đã hiểu thế nào là tình mẹ. Lời ru à... ơ... của mẹ đã đưa em vào giấc ngủ say nồng. Trong lời ru ấy có cả quê hương, có cánh đồng cò bay thẳng cánh, có những cuộc đời lam lũ gian nan, có tình yêu sâu thẳm:

Ngủ yên, ngủ yên, cò ơi, chớ sợ

Cánh cò mềm mẹ đã sẵn tay nâng...

Ôi! Lòng mẹ thật bao la. Tình cảm của mẹ dành cho em thật thiêng liêng, cao cả và không bao giờ vơi cạn. Lúc nào người mẹ cũng muốn ở bên cạnh con để chăm sóc, giúp đỡ con, tiếp thêm sức mạnh cho con, giúp con vươn lên trong cuộc sống. vì hạnh phúc của con, mẹ em không ngần ngại gian nan, vất vả. Mẹ làm quần quật. Khi trời rét, lúc nắng thiêu, bàn tay mẹ chẳng hề ngơi nghỉ. Mẹ vui khi em ăn ngon, ngủ khỏe, học hành tiến bộ. Mẹ vất vả nhưng chẳng bao giờ phiền lòng, lúc nào cũng tươi cười, tươi cười mà lo lắng. Mẹ dạy em những điều hay, lẽ phải. Mẹ nhắc nhở em phải biết đạo lí, kính trên, nhường dưới, vâng lời thầy cô giáo, đoàn kết với bạn bè. Mẹ mong em học giỏi, thành tài. Mẹ thường nói: *“Hiền tài là nguyên khí quốc gia”*. Mẹ thường kể những câu chuyện đời thường thể hiện điều nhân nghĩa để em noi gương, học tập.

Tâm lòng của em đã làm cho tâm hồn em phong phú. Mẹ đã chấp cho em đôi cánh bay lên. Mẹ là cội nguồn, là bầu trời bao la, là vầng thái dương soi sáng bước em đi.